

Звѣздобройцъ.

Нѣкой-си звѣздобройцъ къту ходяше безо-
пасно, падна въ единъ кладенецъ. Къту го ви-
дя единъ пѣтникъ рѣче му: О изрядный мажъ!
Къту глѣдаше только wysoko, че какъ не зярна
и кладеница!

Кой-то ся хвали че знае бѣдни-тѣ, той не-
знае нито сегашни-тѣ случкы.

Болѣнъ человѣкъ.

Нѣкой человѣкъ къту лѣжяше злѣ, обѣща-
ваше на Бога да заколи сто вола ако оздравя.
Жена-та му къту го чю, рѣче: бре мажю! а-
ко оздравяшь от-гдѣ ще взѣмешъ толкозъ воло-
вы; а той и рѣчи: трѣба да знашь, че ако оз-
здравямъ, Богъ не ще да ми го тѣрси това.

Человѣкъ въ бѣдѣ обѣщава по-вечъ отъ
колко-то можи да направи.

Мажъ и жена.

Нѣкоя-си жена имала мажъ пияница, и е-
динъ пѣтъ къту быль ся напиль много, тя го
 занесла и го затворила въ единъ празенъ тробъ.
 Слѣдѣ малко тя потропала от-вѣнъ, той чюль и
 рѣкъль: Кой с? Тя му отговорила: азъ съмъ и
 носяхъ на мъртвы-тѣ да ядѫть. Не имъ ноши да
 ядѫть нѣ да пижѣтъ, я прѣлѣй гроба съ винце!
 Человѣкъ и мѣсто-то си да измѣни, обычая-
 си не мѣнува.